

Ministerul Educației Naționale
Universitatea Națională de Muzică din București

Teză de doctorat
Violoncelul în Vietnam – Interpretare și popularizare
Rezumat în limba română

Student-doctorand: ĐINH THỊ HOÀI XUÂN

Conducător de doctorat
PROF. UNIV. DR. NICOLAE BRÂNDUȘ

2019

Rezumat în limba română

Violoncelul în Vietnam – Interpretare și popularizare

Inventat și desăvârșit în secolul XVI, violoncelul face parte din familia viorii, care include vioara, viola și contrabasul. După secolul XVII, a câștigat popularitate în nordul Europei și a devenit un instrument muzical răspândit în toată lumea. Numeroși muzicieni talentați și-au dedicat viața muzicii clasice. Sunt violonceliști legendari, precum Mstislav Leopoldovici "Slava" Rostropovici din Rusia (în rusă: Мстислав Леопольдович Ростропович), Jacqueline Mary du Pré din Anglia, Mischa Maisky, violoncelist israelian născut în URSS, Yo-Yo Ma, violoncelist chinez-american, născut în Franța, Julian Lloyd Webber din Londra, Pablo Casals [1] din Spania, sau violonceliști din noua generație, precum Gautier Capuçon din France, Sol Gabetta din Argentina, etc.

Violoncelul e folosit ca instrument solist, cu diverse caracteristici, cât și variații sonore. A contribuit la succesul multor și diverselor genuri de concerte, precum cele de muzică clasică, ansambluri camerale, orchestre de coarde, orchestra simfonice și unele formații rock, etc. [2].

Alături de celelalte tipuri de interpretare, precum solo, duet, trio, cvartet, cvintet, etc., au fost compuse și transcrise noi lucrări, mai ales pentru acest instrument. Elementul de noutate și originalitate îl fac să fie bine primit de public. Până într-o anumită măsură, efortul de popularizare a violoncelului în Vietnam a fost încununat de succes. De când a fost adus în atenția vietnamezilor, violoncelul s-a bucurat de succes. E un instrument despre care se spune că seamănă cel mai bine cu vocea umană. Astfel, poate reda tonul studios și temperat.

Violoncelul apare drept cap de afiș în numeroase regiuni din Vietnam, mai ales la Operele Naționale și la Academiile de Muzică din marile orașe, precum Opera Națională din Hanoi, Opera Națională din Ho Și Min, Casa de Cultură din Hue, etc. În 1956, s-a înființat oficial o catedră de violoncel în cadrul Academiei Naționale de Muzică din Vietnam. Studenții sunt obligați să capete abilitatea necesară pentru a cânta pe scenă. Li se dă ocazia să cânte în cadrul examenelor, dar și să-și facă debutul în public la evenimente sociale naționale și prin apariții în mass-media. Sper ca violoncelul în Vietnam să atingă un nivel internațional în viitorul apropiat. Totuși, pentru transformarea acestei dorințe în realitate, atât artiștii locali, cât și compozitorii trebuie să caute o abordare practică și o metodă potrivită, pentru ca violoncelul să nu rămână un instrument cu o popularitate scăzută.

În acest moment, cântatul la violoncel se bucură deja de popularitate în regiunile învecinate din Asia. Violoncelul nu mai e o apariție rară în evenimente pentru mase în care este dominantă moștenirea culturală. Unicitatea sa, combinată cu un element modern adus de violoncel și de alte instrumente occidentale, a atras atenția restului lumii. Acesta este elementul necesar pentru promovarea muzicii clasice. Din acest motiv, mulți muzicieni aleg să-și consolideze cariera în Asia. Prin aceasta, împărtășesc artiștilor locali cultura proprie, cât și experiențele și capătă în schimb noi perspective. Astfel se creează un mediu inspirat, care aduce potențialul compunerii de noi lucrări ce conțin atât aspecte tradiționale, cât și moderne. Tot în acest fel se consolidează legăturile dintre țări.

Cererea de muzică și necesitatea de perfecționare în interpretare nu cunosc margini. De fapt, artiștii sunt obligați să-și mențină nivelul pentru a se adapta la noul concept de muzică modernă. Violonceliștii vietnamezi sunt încă în curs de perfecționare, căutându-și un loc în contextul în care valorile occidentale și orientale se întrepătrund. Totuși, în acest sens, nu există o documentare adecvată în cazul violoncelului. Pe lângă documentele obținute de la generațiile occidentale precedente, metodelor, teoriilor și artei interpretării le lipsește aspectul sociale, care e necesar pentru a prezenta publicului obișnuit un subiect academic precum violoncelul. Lucrările clasice sunt cunoscute doar de muzicienii profesioniști și de cei interesați de lumea muzicii clasice. În timpul anilor de studiu și interpretare, am adunat multe cunoștințe despre violoncel, pe care le pot folosi pentru a populariza acest instrument. Îmi dau seama că violoncelul are o vitalitate puternică și un rol important în viața poporului vietnamez. Realitatea a arătat multe semne clare de atenție și sprijin față de acest instrument muzical. Totuși, acest fapt este valabil pentru minoritate. Sunt multe explicații pentru acest fapt. În primul rând, violoncelul a apărut și a fost desăvârșit în Occident. În al doilea rând, Vietnamul nu a putut oferi un mediu stabil pentru a primi influențe străine, deoarece țara mea a fost în războaie cu alte națiuni timp de mai bine de o mie de ani. În al treilea rând, nimeni nu poate nega faptul că violoncelul e un instrument dificil și că, pentru a fi un interpret desăvârșit, trebuie să-i dedici întreaga viață. Pe lângă acestea sunt mulți alți factori responsabili, precum condițiile de trai, de studiu și socializare. Împreună, acești factori creează un zid care îi împiedică pe oameni să cunoască violoncelul la fel de bine ca alte instrumente muzicale. Totuși, judecând după experiența mea, cred că violoncelul are potențialul de a fi recunoscut și acceptat în Vietnam pentru multiplele sale caracteristici.

După absolvirea Masteratului de violoncel la Academia Națională de Muzică din Vietnam, am petrecut trei ani învățând, studiind și cântând pe scenă pentru a promova violoncelul în țara mea. Am avut mai multe proiecte, precum înregistrări ale unor producții muzicale pe DVD, CD și în

videoclipuri, pentru a prezenta caracteristicile extraordinare ale violoncelului. Astfel, am multă încredere în acest subiect și doresc să învăț mai multe și să îl dezvolt și mai eficient. Am parcurs un program de la nivel de începător la studii de specialitate la Academia de Muzică din Hue și la Academia Națională de Muzică din Vietnam. În paralel, am avut ocazia să cunosc specialiști din străinătate, am luat parte la programe de schimb și am cântat în orchestre internaționale alături de studenți din Rusia, Germania, Franța, Australia, Italia, Belgia, Spania, China, Singapore, Thailanda, etc. De asemenea, mi-am făcut debutul în țara mea. Din 2012 până în 2014, am studiat piața muzicală din Vietnam. Am încercat să iau inițiativa drept primul muzician care a scos o producție muzicală despre violoncel în muzica vietnameză. Primul meu album, “Khúc Phiêu Du Một Đời” (Melodia unei vieți), conține opt piese compuse de celebrul compozitor Trịnh Công Sơn. Au fost rearanjate pentru violoncel, orchestră semiclasică și instrumente electronice. Fiecare dintre lucrările mele a fost lansată prin conferințe de presă. Au fost prezentate la nivel național, cu participarea reporterilor TV, a agențiilor de specialitate și a instituțiilor de stat.

Ca artist care studiază violoncelul de peste 20 de ani, vreau să dedic toate eforturile mele promovării acestui instrument muzical. Sper ca acest raport, intitulat „Violoncelul în Vietnam – interpretare și popularizare în Vietnam”, să ofere mai multe oportunități profesorilor și studenților, cât și celor interesați de acest subiect, pentru o mai bună perspectivă și înțelegere a promovării violoncelului în cultura vietnameză și față de vietnamezi.

Stadiul actual de cercetare la nivel mondial

Istoria artei interpretative a violoncelului a fost rezumată în multe alte lucrări științifice din lume. Acestea fie au fost menționate în rapoartele specialiștilor în rubricile dedicate artelor, sau în cărți sau înregistrări muzicale. Însă sunt puține cele despre apariții pe scenă. Am găsit câteva surse, precum manuale, lucrări de disertație și reviste, despre violonceliști și lucrările lor, cum ar fi Johann Sebastian Bach, David Popper, Felix Battanchon, Jean-Louis Duport, Domenico Gabrielli, Friedrich Grutzmacher, Sebastian Lee, Josef Merk și Nicolae Brînduș.

Situația actuală în Vietnam

În prezent, majoritatea lucrărilor despre violoncel în Vietnam abordează istoria sa în dezvoltare și educație. Prima lucrare despre violoncel este scrisă de prof. Vũ Hường, care a studiat violoncelul în Bulgaria în 1958-1964. Și-a scris teza de doctorat „Aspecte ale pedagogiei în studiul violoncelului în

Bulgaria” după ce a absolvit studiile doctorale în interpretare (1978-1982). Lipsa de cercetare în domeniul violoncelului justifică de ce Vietnamul are atât de puține cunoștințe pe această temă. Așadar se cere o cercetare metodică care ar putea aduce informații cuprinzătoare despre violoncel, atât în contextul clasic, semiclassical și modern.

În iunie 2013, un nou album intitulat “Khúc Phiêu Du Một Đời”, interpretat de violoncelista Đinh Hoài Xuân, a fost lansat și prezentat publicului vietnamez. Albumul are 8 piese rescrise pentru violoncel și formație semiclassicală, compuse inițial de muzicianul Trịnh Công Sơn, rearanjate de Lư Hà An. Acestea sunt „Tĩnh Sầu”, „Ru Ta Ngâm Ngùi”, „Ngẫu Nhiên”, „Sóng Về Đâu”, „Một Cõi Đi Về”, „Cát Bụi” și „Em Còn Nhớ Hay Em Đã Quên”. Videoclipurile au fost realizate cu grijă ca formă și conținut deopotrivă, mai ales „Sóng Về Đâu” a fost lansat separat în cadrul unei conferințe de presă în decembrie 2013. Producția a fost bine primită de public, mai ales de generația tânără. Produsul a fost lansat sub licența companiei Thăng Long din Hanoi, Vietnam.

În octombrie 2014, violoncelista Đinh Hoài Xuân a lansat o nouă producție muzicală foarte apreciată de public pentru conținut și pentru nivelul efortului depus. Videoclipul „Hương Về Hà Nội” e un solo de violoncel, acompaniat de pian, clarinet, orchestră și cor vietnamez de la Academia Națională de Muzică din Vietnam. E produs de „Revolver Film Production”, compus de Hoàng Dương și rearanjat de Lư Hà An. Deși producția a durat un an, a fost fără îndoială cea mai de succes modalitate de promovare a violoncelului în trei ani. A fost difuzată la teatrul național, în prezența presei, a celebrităților, a echipei de producție și a fanilor.

Pe lângă aceste realizări, majoritatea eforturilor de popularizare a violoncelului în Vietnam erau insuficiente în materie de lucrări academice și spectacole muzicale. De aceea, această teză, intitulată „Violoncelul în Vietnam – interpretare și popularizare”, e un subiect care răspunde la cerințele situației actuale. Cu toate resursele oferite de generațiile anterioare, sper ca această teză să ajute la crearea unei căi și a unui viitor mai bun pentru violoncel în Vietnam.

Scopul și misiunea tezei

Scopul

- Am pus accent pe unele probleme specifice ale interpretării, precum metode și aptitudini pentru a interpreta eficient lucrări vietnameze compuse și rearanjate pentru violoncel

- Identificarea aspectelor pozitive și negative în timpul interpretării pe scenă sub formă clasică și sub formă tradițională vietnameză, de la început, la dezvoltarea și realizările obținute prin spectacole în toată lumea.
- Găsirea cheii interpretării violoncelistice, a limbajului muzical prin diverse stiluri, prin tehnica de compoziție și aranjament, alegând cel mai potrivit stil al interpretării în Vietnam.
- Introducerea unei metode adecvate de învățare și interpretare la violoncel, la nivel de carieră profesională pentru studenți și muzicieni, pentru a-și alege stilul potrivit.

Misiunea

- Studierea și crearea unui nou stil pentru violoncel sub forma muzicii vietnameze în stil clasic și semiclassical.
- Înțelegerea și analizarea formei, capacităților și metodelor de popularizare a violoncelului.
- Identificarea avantajelor și dezavantajelor în interpretare la combinarea violoncelului cu alte instrumente muzicale.
- Clădirea unui sistem tehnic în mod științific, de aplicat în predare și interpretare cât și în popularizarea violoncelului, depășirea punctelor slabe și accelerarea procesului de dezvoltare.

Principalul obiectiv și perspectivă

Obiectivul principal

- Studierea artei interpretative violoncelistice în Vietnam și în lume.
- Popularizarea violoncelului în lume și în contextul din Vietnam.
- Accent pe variațiile interpretării scenice, mai ales pe sporirea creativității și practicității în compoziție și aranjament în stil vietnamez.
- Sistematizarea și reprezentarea violoncelului.
- Studierea, analizarea și evaluarea artiștilor și muzicienilor care au cântat la violoncel, apoi găsirea unei soluții ca violoncelul să rămână în industria muzicală.

Perspectivă

- Aplicarea metodei de evaluare, concluzionare, comparare, inițiere, studiu, cât și dialectica și teoria în cercetarea lucrărilor științifice legate de obiectul principal.

- Limitarea cercetărilor la lucrări compuse, rearanjate și interpretate în cadrul evenimentelor, concursurilor, examenelor, recunoscute de autoritățile vietnameze și de jurii internaționale.

Metoda de cercetare

În cadrul cercetării vom folosi:

- Metoda de lectură de documentare.
- Metoda de analiză, comparație, concluzie și compoziție.
- Metoda de evaluare, intercalare și statistică.
- Cercetarea direct prin concerte, concursuri și evenimente muzicale.
- Evaluarea specialistului: abordarea direct a artiștilor profesioniști pentru schimb de informații.

Structura tezei

Primul trimestru: documentare, procesarea datelor și realizarea planului tezei.

Al doilea trimestru: redactarea a trei seminare, continuarea procesului din primul trimestru.

Al treilea trimestru: finalizarea tezei obținând evaluări de la membrii comisiei.

Contribuția tezei

S-ar putea presupune că aceasta e prima teză despre cercetarea sistemului interpretativ violoncelistic ce abordează aspectul științific în ce privește popularizarea violoncelului în Vietnam.

Teza conține fundamentul și procesul de dezvoltare. Aduce o perspectivă completă și identifică violoncelul în cadrul interpretării. Astfel, construiește o bază științifică pentru a transforma acest subiect de cercetare în realitate. De asemenea, e o resursă utilă pentru viitoare studii.

Din punctul de vedere practic al interpretării scenice, această cercetare va oferi o evaluare precisă pentru a minimaliza dezavantajele violoncelului în Vietnam. De asemenea, enumeră spectacolele și evaluează valoarea lor ca artă și eficacitate. Aceasta va ajuta la crearea mai multor oportunități pentru ca violoncelul să fie în prim-plan.

Dacă această teză are succes, va fi o resursă valoroasă pentru programul de predare a violoncelului.

1.8 Planul tezei

Pe lângă introducere și concluzie, referințe și anexă, această teză va avea trei părți principale. Acestea sunt enumerate precum urmează:

Partea I: Compoziții notabile pentru violoncel din diferite perioade muzicale din lume și tehnici interpretative de bază.

Partea a II-a: Situația actuală a violoncelului și factorii care afectează interpretarea violoncelistică în Vietnam.

Partea a III-a: Soluții propuse pentru îmbunătățirea calității interpretării și popularizării violoncelului.

Compoziții notabile pentru violoncel din diferite perioade muzicale din lume.

Epoca barocă

Barocul s-a manifestat între anii 1600 și 1750. Această eră a urmat Renașterii și a fost urmată la rândul său de Clasicism. „Baroc” provine din cuvântul portughez „barocco”, care desemnează o perlă cu formă neregulată. Cuvântul a fost folosit mai întâi ca termen depreciativ pentru a caracteriza operele de artă, mai ales în arhitectură, de la finele secolului XVI până la mijlocul secolului XVIII. Totuși, în prezent cuvântul și-a pierdut sensul depreciativ. E folosit pentru a desemna arta și muzica acestei epoci. În general, zestrea artistică a acestei epoci se împarte în mod normal în trei faze: timpurie, mijlocie și târzie. Multe forme artistice se contopesc în această epocă. De exemplu, muzica, literatura, pictura, arhitectura și sculptura se combină în operă. Artiștii acestei epoci aveau o dorință intensă de a exprima o idee, un sentiment, convingerile și emoțiile profunde care creau excese în toate formele artistice. Acest fapt e de înțeles de vreme ce acești artiști au trăit într-o epocă a violențelor și a mișcărilor revoluționare.

În această perioadă, barocul și rococoul (sau barocul târziu) au fost principalele două stiluri. Stilul baroc are o structură grandioasă, cu caracteristici demne de laudă. Reprezentanții celebri ai barocului în muzică sunt Monteverdi, Lully, Bach, Händel, Frescobaldi, etc.

Prin opoziție, stilul rococo e mai puțin formal și mai hedonist. Muzicienii care îl reprezintă sunt Couperin, Rameau, Scarlatti, Johann Sebastian Bach, Haydn, Mozart, etc. Acest stil a apărut după stilul baroc și e prezent mai mult în lucrările pentru clavecin.

Muzica din această epocă e prezentă în unele țări din Europa de Vest, precum Italia, Germania, Franța și Anglia. Sistemul de instrumente muzicale s-a dezvoltat și completat în această epocă.

Au apărut multe forme noi de compoziție precum variațiunea, partita, cântecul, sonata, concertul, etc. pentru a îmbunătăți tehnicile de interpretare. În această perioadă, instrumentele au fost aranjate în patru grupe, violoncelul fiind în grupa instrumentelor cu coarde.

Instrumentele cu coarde includ vioara, viola, violoncelul și contrabasul.

Instrumentele de suflat din lemn includ flautul și fagotul.

Instrumentele de suflat din alamă includ cornul, sacbut, cornetto și serpent.

Instrumentele cu clape includ clavicordul, clavecinul și orga.

La început, violoncelul nu a avut deloc influență pe scara socială în secolul XVI. În acest secol, i se spunea violon da braccia sau violone, iar italienii foloseau denumire de „bas”. În perioada barocă, violoncelul devenise treptat cel mai important instrument bas. Maurizio Cazzati îi spunea violone și l-a folosit sistematic în lucrările sale Op. 2 (1662). Cazzati, care a devenit Maestro di Cappella la Bologna, a continuat să folosească acest termen în următoarele lucrări: Op. 2, 8, 18, 22, 35 și 55. După 1680, violoncelul a căpătat altă denumire, și anume violincello. Aceste două denumiri, violone și violincello au fost folosite frecvent și acceptate în Italia secolului XVII.

Epoca clasică

Perioada clasică în muzică a început din 1730 și s-a încheiat în 1820. Totuși, sintagma „muzică clasică” e folosită în sens colocvial pentru a descrie multe stiluri muzicale occidentale din secolele XVI și XVII până în secolul XIX, mai ales din perioada 1750-1820. Epoca clasică în muzică se situează între epoca barocă și epoca romantică. E reprezentată de compozitori renumiți precum Joseph Haydn, Wolfgang Amadeus Mozart și Ludwig van Beethoven. Pe lângă aceștia se disting și alți compozitori precum Gioachino Rossini, Luigi Boccherini, Muzio Clementi, Antonio Soler, Antonio Salieri, François Joseph Gossec, Johann Stamitz, Carl Friedrich Abel, Carl Philipp Emanuel Bach și Christoph Willibald Gluck. Muzica acestei epoci se caracterizează prin claritate, calm, echilibru, lirism și cumpătate în exprimarea emoțiilor. Această epocă reprezintă un vârf al istoriei muzicii și a fost susținută de prefaceri importante în patronajul și rolul muzicii. [4].

Popularitatea violoncelului în întreaga Europă și chiar în America este unul dintre fenomenele notabile ale secolului XVIII. Fenomenul a fost creat de violonceliști faimoși, precum legendarul violoncelist italian Franciscello, care a călătorit în alte țări. Violoncelul a continuat să fie folosit în toate

felurile în care trebuia să fie folosit, dar cu anumite diferențe, în urma schimbării în stilul muzical. A continuat cu orchestra de operă. Totuși, înlocuise viola da gamba în toate țările. De fapt, unul dintre primele manuale de violoncel, „Méthode théorique et pratique pour apprendre en peu de temps le violoncelle dans sa perfection”, a fost scris de Michel Corrette în 1741. [5].

Datorită popularității crescânde, violoncelul era printre principalele instrumente ale epocii, alături de vioară, violă, contrabas (la instrumentele cu coarde), basset-clarinet, basset-horn, clarinette d’amour, clarinet clasic, chalumeau (instrumente de suflat din lemn), buccin, ophicleide (instrumente de suflat din alamă), clavicord, pian, clavecin (instrumente cu clape).

Mulți compozitori celebri compun lucrări pentru violoncel, printre care Ludwig van Beethoven, Joseph Haydn și Franz Schubert. Franz Schubert compune de asemenea și în perioada de tranziție către epoca romantică. Potrivit Wiki: „Perioada e numită adesea ‚clasicismul vienez’ sau clasicism (în germană: Wiener Klassik), deoarece Gluck, Mozart, Haydn, Salieri, Schubert și Beethoven au activat la Viena.”

Instrumentele muzicale din această perioadă sunt grupate în patru familii:

- Instrumente cu coarde, care includ vioara, viola, violoncelul, contrabasul, harpa, chitara, mandolina și pianul.
- Instrumente de suflat din lemn, care includ flautul, oboiul, clarinetul, fagotul, piculina, cornul englez, clarinetul bas, contrafagotul și petit clarinet.

Instrumente de percuție, care includ timbales, glockenspiel, xilofonul, triunghiul și tamburina.

- Instrumente de suflat din alamă, care includ cornul, trompeta, trombonul, tuba și saxofonul.

Compozițiile pentru violoncel din această perioadă au o semnătură aparte în multe forme, cum ar fi sonată, solo, duet, trio, cvartet, cvintet, orchestră.

Printre lucrările notabile pentru violoncel din această perioadă se numără cele șase Suite pentru violoncel solo compuse de genialul compozitor german Johann Sebastian Bach. Aceste Suite sunt o combinație de dansuri vechi, structurate în șase părți ce includ: preludiu, alemandă, curantă, sarabandă, două menuete, două bourrée sau două gavote și în final o gigă. Aceste suite sunt interpretate frecvent. De asemenea, sunt obligatorii pentru cei ce studiază violoncelul. Structura celor șase suite este precum urmează.

- Suita nr. 1: Preludiu, Alemandă, Curantă, Sarabandă, Menuet, Gigă.
- Suita nr. 2: Preludiu, Alemandă, Curantă, Sarabandă, Menuet, Gigă.
- Suita nr. 3: Preludiu, Alemandă, Curantă, Sarabandă, Bourrée, Gigă.
- Suita nr. 4: Preludiu, Alemandă, Curantă, Sarabandă, Bourrée, Gigă.

- Suita nr. 5: Preludiu, Alemandă, Curantă, Sarabandă, Gavotă, Gigă.
- Suita nr. 6: Preludiu, Alemandă, Curantă, Sarabandă, Gavotă, Gigă.

Epoca romantică

De la începutul secolului XIX, lucrările de compozitorilor din Viena au dominat întreaga Europă. De aceea, din 1810-1820, muzicienii din această perioadă căutau mereu noi stiluri. Secolul XIX a fost de asemenea o perioadă a contradicțiilor puternice dintre capitalism și socialism, libertate și oprimare, logică și emoție, știință și credință. Aceste contradicții au avut un impact semnificativ asupra modului de gândire, mai ales al artiștilor creatori. Oamenii din alte epoci din trecut aveau un set de credințe și practici acceptate, ceea ce a dus la similitudini în creația lor muzicală. Prin comparație, contradicțiile din epoca romantică tind să izoleze muzicianul creator, deoarece practicile și credințele sale erau adesea în opoziție. Artiștii din această epocă găseau adesea surse de inspirație în literatură, pictură și în alte surse nemuzicale. De fapt, muzica din această perioadă s-a dezvoltat într-un mod mai puternic și mai bogat ca până atunci. Doi muzicieni, Hector Berlioz din Franța și Franz Liszt din Ungaria, au devenit foarte renumiți mai ales în acest gen. Multe poezii din secolul XVIII-XIX erau sursa de inspirație a multor opere de artă în care muzicienii compuneau muzică ce evoca versurile. Desprinzându-se de vechile principii, muzicienii din această perioadă s-au concentrat mai mult asupra propriilor sentimente, iar muzica lor gravita în jurul emoțiilor umane. Aceștia au promovat calități precum impulsivitatea și iregularitatea. Muzica a devenit mai expresivă și mai emoțională, extinzându-se pentru a include teme literare, artistice și filosofice. Genialul compozitor german Beethoven a fost puntea dintre epoca clasică și cea romantică, stilul său era devotat muzicii clasice.

Multe forme care au apărut în această epocă muzicală își manifestă trăsăturile distinctive și valorile unice. Și cum apăreau atât de multe stiluri, violoncelul a fost ridicat la un nou nivel al interpretării. Violoncelul e prezent în aproape toate noile genuri care apar în această perioadă. O varietate de noi forme muzicale apar și devin dominante în această perioadă, precum nocturna, variațiunea, studiul, romanța, etc.

2.1.4 Secolul XX până în prezent

După epoca romantică, muzica clasică a secolului XX e o călătorie prin istoria dezvoltării muzicale. Această perioadă a cunoscut multe schimbări sub numeroase aspecte, precum cel socio-economic, politic, artistic, cultural și tehnologic. Invenția radioului și a fonografului au făcut ca muzica

să fie accesibilă aproape întregii lumi. Aceasta duce la inovații inevitabile în muzică. Muzica acestei perioade a schimbat multe reguli vechi, a aplicat reguli noi și expresii noi. Totuși, ascensiunea fascismului în Italia și a nazismului în Germania, care condamnau orice gen de creativitate netradițională, a împiedicat creativitatea în muzică în aceste țări. Pentru aproape 20 de ani, creativitatea din Germania și Italia a fost reprezentată doar de cei care au fugit din țările de baștină, mai ales în Statele Unite.

Viena a rămas capitala muzicii clasice și în secolul XX. Era un creuzet pentru creații noi ale compozitorilor renumiți precum Schonberg, Anton von Webern și Alban Berg.

Celebrul compozitor român George Enescu a avut o contribuție semnificativă în muzică în această perioadă.

Tehnici specifice de interpretare violoncelistică

Violoncelul are mai multe tehnici unice pe care studenții și interpreții trebuie să le folosească în interpretare. Caracteristicile tehnice sunt optice, fonice, citire de partitură și frazare în interpretare. Tehnicile de bază ale interpretării sunt poziția corpului, tehnica mâinii stângi, vibrato, flageoletele naturale, flageoletele artificiale, glisando, digitația, tehnica arcușului, tehnica mâinii drepte, notele duble, pizzicato, col legno, legato, staccato sul ponticello, sul taso, cu surdină, fără surdină, etc.

Împreună cu istoria și dezvoltarea simfoniei clasice și a muzicii camerale în lume pe parcursul a diferite epoci în muzică, violoncelul și compozițiile pentru acest instrument trec prin multe prefaceri. Aceste perioade muzicale au dat lumii mulți compozitori și interpreți de prestigiu. Totuși, schimbările apărute în urma unor factori obiectivi precum războaiele sau dezvoltarea și schimbările rapide ale economiei de piață și ale politicii sociale în lume au o influență semnificativă asupra vieții compozitorilor și interpreților violonceliști. Totuși, acești factori obiectivi nu afectează viața muzicală în domeniul compoziției și interpretării violoncelistice în lume. Violoncelul s-a dezvoltat constant și iese în evidență tot mai mult față de celelalte instrumente de muzică simfonică și camerală, din secolul XVI până în prezent.

De fapt, privind din alt unghi, violoncelul nu evoluează foarte rapid ca alte instrumente populare, precum vioara, pianul, chitara, etc. Cu toate acestea, violoncelul e un instrument indispensabil în muzica simfonică și camerală, în ansambluri și ca instrument solist. De aceea violoncelul are un rol important în dezvoltarea muzicii clasice în lume.

Pe lângă importanța violoncelului, lucrările pentru violoncel câștigă popularitate în multe forme muzicale. Mulți compozitori celebri din lume și-au pus amprenta în domeniul compozițiilor pentru violoncel, lăsând multe lucrări cu o importanță profundă pentru omenire. Acestea au un efect semnificativ asupra oamenilor în general și asupra melomanilor în special. Celebra violoncelistă Anita Lasker-Wallfisch e o figură istorică marcantă a influenței violoncelului asupra societății. Mai mult, găsim multe valori ce țin de longevitate acompaniate de violoncel. Ca cercetător în domeniul violoncelului, violoncelul a adus însemnătate, bucurie și noroc în viața mea.

Literatura, arta în general și muzica în particular sunt importante canale de comunicare ce îi leagă pe oameni de comunitate și societate. Muzica e cel mai eficient mijloc pentru o educație intelectuală. Ajută la definirea personalității și hrănește sufletul. Mai mult, violoncelul și sunetul său grav i-au convins pe oameni că, în ciuda schimbărilor din diverse contexte, valorile lăsate moștenire de violoncel din secolul XVI până în prezent sunt nemuritoare.

În epoca contemporană, era tehnologiei și a informațiilor, a dezvoltărilor tehnologice 4.0, longevitatea valorilor muzicii simfonice și camerale cu sunetul original al acestui instrument din lemn sunt și mai profunde pentru societate, nu doar păstrând valorile tradiționale, ci având și un rol echilibrat în viața muzicală notabilă. Din punctul de vedere propriu, am câteva recomandări, precum urmează:

Către compozitori

În prezent sunt mulți muzicieni care compun în numeroase stiluri diferite, în care violoncelul e indispensabil pentru cei interesați de muzica simfonică și camerală. Astfel, pe lângă asimilarea lucrărilor nemuritoare ale muzicienilor celebri de odinioară, recomand promovarea creativității în compozițiile pentru violoncel. Scopul e ca violoncelul să devină unul dintre cele mai îndrăgite instrumente muzicale și de asemenea indispensabil.

Către artiști

Pe lângă generațiile de interpreți legendari din trecut și din prezent, tinerii artiști trebuie să învețe și să perfecționeze tehnicile de violoncel. Pe lângă apariții pe scenă, artiștii trebuie să comunice și să fie în legătură cu societatea, mai ales în epoca tehnologiei informațiilor. Acum artiștii se pot promova ușor în toată lumea. Aceste tehnologii sporesc și concurența între artiști, de aceea, aceștia trebuie să-și creeze propriul stil interpretativ pentru a ieși în evidență.

Către public

De-a lungul istoriei, s-a văzut că există un public numeros fidel violoncelului. Deși publicul primește cu brațele deschise multe instrumente muzicale, violoncelul e deja o prezență consacrată. Publicul va primi bine noi lucrări și va avea propriile opinii subiective despre traiectoria violoncelului în general. Totuși, indiferent de perioada muzicală, există un segment al populației care nu este accesibil sau nu este abordat din diverse motive, subiective sau obiective.

Situația actuală a violoncelului în Vietnam

Dezvoltarea violoncelului în Vietnamul epocii moderne se împarte în trei perioade: 1956-1975, 1975-1990 și 1990-prezent.

În ultimii ani, muzica vietnameză în general și violoncelul au cunoscut multe realizări și transformări pozitive. În cazul instrumentelor cu coarde, au apărut noi lucrări în diverse stiluri care au fost bine primite de public. Chestiunile importante precum dreptul de autor, promovarea prin transmisiuni radio și TV și prin internet sunt și ele în atenția managerilor. Se face mai multă cercetare și se publică lucrări.

Per ansamblu, guvernul este interesat să ofere publicului vietnamez muzică clasică și alte genuri de muzică, precum cele tradiționale. Odată cu schimburile internaționale, muzica vietnameză a avut succese remarcabile. Mulți tineri muzicieni au făcut inovație, au explorat teme, ritmuri, melodii, mixaje de sunet și aranjamente pentru a crea produse ce aduc elemente noi și evocă diferite aspecte ale vieții fără a pierde din sunetul, melodia și sufletul tradițional. Orchestra simfonică vietnameză a avut realizări notabile. Dezvoltarea canalelor media contribuie major la promovarea lucrărilor muzicale către public, îmbunătățind astfel viața spirituală și bagajul muzical al oamenilor. Prin acești factori, violoncelul are multe ocazii să fie în prim-plan, câștigând popularitate.

Însă tendința globalizării, schimburile tot mai dese și integrarea afectează și în mod negativ viața muzicală vietnameză și influențează dezvoltarea violoncelului în Vietnam. Un exemplu ar fi dezvoltarea rapidă a muzicii „la minut”, piesele fiind comandate pentru beneficiul caselor de înregistrări. În plus, mulți cântăreți tineri doresc să aibă succes cât mai repede. S-a creat astfel o „gaură” prin care se lansează piese de slabă calitate, care nu au niciun beneficiu pentru public. De asemenea, îndepărtează publicul de violoncel și de muzica clasică. Din același motiv, educația și popularizarea muzicii mainstream și orientarea muzicală a publicului sunt chestiuni foarte importante. Sunt multe subiecte importante și necesare pentru muzica vietnameză, cum ar fi eseul „Nevoia de a

respecta rolul educativ al muzicii” al muzicianului Van Hoe, „Idei pentru promovarea muzicii la radio, TV și pe internet” scris de Cat Da. Aceste opinii sunt de luat în seamă pentru a depăși acest obstacol.

În concluzie, aș vrea să fac niște recomandări practice, precum urmează.

3.8.1. Recomandarea nr. 1 – Introducerea violoncelului în școlile din toată țara.

În prezent, sistemul de educație, de la grădiniță până la facultate, are în grijă un număr mare de elevi și studenți. Programa școlară din Vietnam nu include violoncelul și nici materii conexe precum Educație muzicală. Elevii nu au posibilitatea să învețe să cânte la instrumente occidentale. De aceea, introducerea violoncelului în școli e un pas esențial al popularizării acestuia în Vietnam. Organizarea concertelor de muzică clasică cu violoncel va trezi curiozitatea elevilor. Concertele pot fi aranjate de la simple la complexe, de la cântece populare vietnameze rearanjate la fragmente din lucrările clasice celebre din toată lumea. Elevii vor putea pune întrebări despre violoncel. Mi-am dorit mereu să colaborez cu școlile în acest sens. Liderii ar trebui să creeze oportunități ca elevii să învețe mai multe despre instrumentele muzicale occidentale în general și despre violoncel în special.

În prezent, studiile muzicale de specialitate se fac doar la conservatoarele din Hanoi, Hue și Ho Și Min. De aceea, popularizarea muzicii clasice și a violoncelului e o sarcină dificilă. Putem învăța de la sistemul de educație din România, în care elevii încep să cânte la violoncel de mici.

În România, educația muzicală include și violoncelul. România are un sistem de educație muzicală foarte diferit de cel din Vietnam. În România, elevii iau de mici lecții de muzică și au contact cu instrumentele muzicale, pe lângă celelalte discipline școlare. La București sunt două licee de muzică, Liceul George Enescu și Liceul Dinu Lipatti, unde sunt șapte clase de violoncel. Dintre cele 150 de orașe din România, în multe școli se fac ore de muzică, iar 25 de școli oferă cursuri de violoncel. Copiii învață din primul an de școală până la absolvirea liceului. Muzica e subiect obligatoriu în ciclul primar și gimnazial, deși e opțional în anul terminal al ciclului gimnazial. Sunt universități de muzică, precum Universitatea Națională de Muzică din București, Academia de Muzică Gheorghe Dima din Cluj, Universitatea Națională de Arte George Enescu din Iași, Facultatea de Muzică din Brașov și Facultatea de Muzică din Timișoara. Acestea sunt instituții de nivel înalt unde se studiază violoncelul. Informațiile despre sistemul de educație din România se găsesc în Anexa B. Situația actuală a violoncelului în România poate fi discutată aici.

În sfârșit, am propus guvernului țării mele să introducă 4-5 minute de muzică pe săptămână în toate școlile, de la clasa întâi până la nivel de universitate, cu dificultate diferită. Dacă se va realiza, elevii și studenții din diverse domenii vor ajunge să aprecieze muzica.

Recomandarea nr. 2 – Organizarea unui concurs de violoncel în Vietnam.

În Vietnam nu a existat niciun concurs dedicat violoncelului. E un neajuns și o dezamăgire pentru violoncel în Vietnam. Motivele sunt multiple. În primul rând, prea puțini tineri studiază violoncelul în Vietnam. În al doilea rând, organizarea unui concurs e dificilă. Totuși, pentru a-i încuraja pe viitorii violonceliști, acest concurs e un țel la care pot să aspire. Școlile ar trebui să organizeze concursuri anuale, structurate pe grupe și nivel. Juriul poate fi format din profesori și/sau invitați din străinătate. Aceștia din urmă vor ajuta la ridicarea nivelului prin cursuri de măiestrie.

Recomandarea nr. 3 – Crearea unei emisiuni-concurs la TV pentru violoncel.

O promovare eficientă a violoncelului se poate face la TV. În prezent, pe canalele TV din Vietnam se difuzează muzică de divertisment. Televiziunea atrage o gamă largă de telespectatori. Aceștia depășesc numărul spectatorilor la un concert. Dacă se va crea o emisiune televizată pentru violoncel, va fi un mod foarte eficient de promovare a acestuia în Vietnam. Fezabilitatea depinde de conținutul și forma jocului. Dificultatea va crește cu fiecare rundă și se vor alege lucrări potrivite pentru vârsta participanților. De aceea, această metodă va avea un efect pozitiv neașteptat.

Această teză prezintă starea actuală a muzicii clasice în țara mea, dar și direcția mea proprie. Scopul acestei teze e crearea unei căi de popularizare a violoncelului în Vietnam. Violoncelul va câștiga popularitate în Vietnam prin concerte și lucrări cunoscute. Sper să-mi aduc propria contribuție prin concertele Cello Fundamento pe care le organizez. Concertele Cello Fundamento 1, 2 și 3 au avut mare succes în acest sens. La aceste concerte a venit un public foarte divers, care a primit foarte bine muzica clasică și violoncelul. Sper de asemenea că cercetările mele vor fi utile celor interesați de violoncel și celor dornici să contribuie la dezvoltarea muzicii academice în Vietnam.

Înainte de a formula concluzia acestui eseu, aș vrea să prezint sumar proiectul Cello Fundamento 1-2-3, pe care l-am creat și implementat. Aceste concerte au avut impact pozitiv asupra violonceliștilor vietnamezi care vor contribui la promovarea și dezvoltarea violoncelului în Vietnam.

Cello Fundamento – Introducere

Pasionată de violoncel și dorind să îl prezint publicului prin spectacole creative, mi-am dedicat toată viața muzicii și mai ales violoncelului. În 2016, am inițiat o serie de concerte intitulate „Cello Fundamento”, care au loc anual în Vietnam. Cello Fundamento combină violoncelul cu alte instrumente precum pianul, vioara și clarinetul sau cu orchestra. An de an, Cello Fundamento invită artiști și muzicieni de renume internațional în Vietnam.

Scopul Cello Fundamento:

- Deschiderea culturii vietnameze către lume.
- Schimbul dintre muzica tradițională vietnameză și muzica din lume.
- Promovarea imaginii Vietnamului prietenilor din străinătate.

Cello Fundamento – Concertul nr 1

Primul concert s-a ținut în decembrie 2016. Un turneu în țara mea la care am participat eu și trei tineri artiști din România, cu patru concerte în trei regiuni: Hanoi, Hue și Ho Și Min.

Cello Fundamento – Concertul nr 2

Al doilea concert a avut loc în august 2017 la Operă, cu participarea unor invitați internaționali: opt artiști din România, Noua Zeelandă, SUA, Austria, Germania și Ucraina.

Cello Fundamento – Concertul nr 3

Al treilea concert a avut loc în decembrie 2018 la Opera din Hanoi. Au participat numeroși artiști renumiți din Europa și Asia. Aceștia sunt profesori din Letonia, România, Germania, China și Elveția, printre care Răzvan Suma, Denis Severin (câștigător al premiului Grammy în 2007), Ștefan Cazacu, Mindaugas Backus, Chu Yi-Bing, Leonid Gorokhov, Ella Bokor și Iulian Ochescu.

Finalul fiecărui concert Cello Fundamento a fost apreciat de public, interpretându-se cântece populare vietnameze, compuse și rearanjate pentru violoncele și alte instrumente.

- La concertul Cello Fundamento din 2016 s-a cântat “Trông Com”.
- La concertul Cello Fundamento din 2017 s-a cântat “Gà Gáy”.
- La concertul Cello Fundamento din 2018 s-a cântat “Lý Ngựa Ô”.

Pregătire pentru Cello Fundamento

Conceptul Cello Fundamento a apărut în timpul lucrului la această teză, prin eforturi serioase, o direcție clară și o abordare practică. Cu o investiție serioasă de bani și timp, dar și o organizare profesionistă, s-a dovedit că această metodă e eficientă și științifică. Toți pașii, inclusiv planificarea, distribuirea locurilor în sala Operei, tipul și numărul de bilete, strategia de comunicare, marketing și media, timpul, obținerea sponsorilor, organizarea spectacolului, numărul estimat de invitați, alegerea organizatorului, trebuie cântăriți și executați atent pentru reușita concertului. Rezultatul a fost pozitiv, iar reacția publicului din ultimii trei ani confirmă conținutul acestei teze.

Sponsorizare

Principalul scop al concertelor Cello Fundamento e promovarea violoncelului către un public cât mai larg. Cu toate acestea, pentru fiecare concert e nevoie de sprijin financiar. Pentru a atrage sponsorii, concertul trebuie promovat cu un an înainte pe rețelele de socializare, în presă și la posturile TV naționale. Cello Fundamento 3 a invitat mulți violonceliști celebri din Europa, ceea ce a atras mai mulți sponsori. Sunt patru niveluri de sponsorizare pentru Cello Fundamento 3:

Diamond – 22.000 USD în bani sau 30.000 USD în bunuri și servicii.

Gold – 14.000 USD în bani sau 22.000 USD în bunuri și servicii.

Silver – 9.000 USD în bani sau 14.000 USD în bunuri și servicii.

Bronze – 4.000 USD în bani sau 9.000 USD în bunuri și servicii.

Datorită succesului primelor două concerte, am putut să atragem mulți sponsori pentru acest concert. Am reușit să oferim 2.000 USD în sprijinul tinerilor violonceliști de la Conservatorul de Muzică din Hanoi.

Strategie media

Colaborarea cu mijloacele media e esențială pentru promovarea și reușita concertelor Cello Fundamento. Strategia de comunicare e împărțită în două faze pentru fiecare concert. Faza pre-concert și faza post-concert.

Prima față include un website dedicat, pagină pe Facebook, Google AdWords și comunicate. Facem două-trei postări pe zi pe Facebook în intervalele de trafic maxim, de la 11:00 la 12:00, de la 17:00 la 18:00 și de la 21:00 la 22:00 pentru a promova concertul. Cumpărăm Google AdWords precum Cello Fundamento. Oferim informații despre artiștii participanți în multe ziare vietnameze

precum Dan Tri, Vn Express și Vietnamnet. Pentru Cello Fundamento 3, avem 30 de apariții în ziare, on-line, o știre la radio și trei articole și interviuri pentru promovarea concertului.

În faza post-concert, ne axăm pe succesul concertului și dăm informații despre sponsori. Avem și invitați de renume, cum ar fi prim-ministrul Vietnamului, Nguyen Xuan Phuc, ambasadorul României în Vietnam, ministrul de externe Pham Binh Minh, etc. Concertul a fost menționat de mai multe ori la televiziunea națională vietnameză. După concert, am dat câteva interviuri în care am vorbit despre misiunea mea.

Concluzie

Vietnamul este o țară din Asia de Sud-Est, cu o civilizație de 4000 de ani. Această țară și-a clădit cultura bogată prin războaie, colonizare și sub influențe chineze. Aceste influențe sunt vizibile în multe aspecte sociale, inclusiv în politică, economie, artă și mai ales muzică. Muzica poate fi împărțită în muzică populară tradițională și muzică profesională sau muzică vocală și instrumentală.

Muzica populară vietnameză a pornit de la clasele muncitoare și există de multă vreme. Muzica de cameră tradițională vietnameză a apărut odată cu concertele regale, mai mult pentru ceremonii și ritualuri oficiale pentru dinastiile de odinioară. Muzica simfonică și muzica de cameră vietnameză sunt relativ tinere în comparație cu cele din Europa și din lume, având doar o cincime din vârsta acestora din urmă. Muzica simfonică și muzica de cameră s-au dezvoltat în Vietnam abia din 1956, deci de doar 60 de ani, față de 300 de ani de muzică simfonică și camerală. E un semn important cum că diferențele sunt prea mari sub toate aspectele – conștientizare, tehnologie, profesionalism, experiență, etc. – între muzica academică din Vietnam și cea din lume.

Începutul influenței culturii occidentale în Vietnam a început odată cu perioada colonială franceză (1858-1945). Interacțiunea dintre cele două culturi a adus în Vietnam instrumente muzicale occidentale, fenomen ce continuă și în prezent. Muzica simfonică și de cameră combină diferite instrumente din patru familii, inclusiv instrumente cu arcuș, alămuri, lemne și percuție. Violoncelul, vocea de bas a orchestrei, trebuie menționat datorită sunetului său deosebit, grav, cald și încântător. Mai mult, violoncelul poate interpreta solo sau cu alte instrumente în formație de duo, trio, cvartet, cvintet, sextet, octet, etc. E o nesfârșită și profundă sursă de inspirație pentru muzicienii vietnamezi care compun numeroase lucrări simfonice și camerale, dar are un rol important în compozițiile simfonice. În plus, multe lucrări camerale sunt transcrise pentru violoncel. Acesta e un miracol sau un progres major în promovarea violoncelului și a muzicii de cameră în Vietnam, în ciuda obstacolelor pe

care le pun istoria, mediul, politica, economia, cultura, și identitatea muzicală asiatică acestui instrument originar din Europa. Muzica simfonică și de cameră au îmbogățit repertoriul muzical în Vietnam cu formă și conținut pentru nevoile societății. La început, lucrările erau marcate de tiparul muzicii occidentale, dar treptat muzica vietnameză a căpătat propriul stil.

Trebuie menționat că expresia „muzică clasică” în Vietnam se referea la toate tipurile de muzică academică europeană (sau muzică de cameră). Sensul nu e tocmai corect fiindcă muzica academică include multe epoci muzicale cum ar fi Evul Mediu, Renașterea, etc. Muzica clasică e una dintre multele epoci muzicale.

Muzica clasică este în principal muzică nonverbală, dar cum nu se face educație muzicală la liceu, elevii nu au ocazia să asculte și să se obișnuiască cu această muzică. Teatrul Municipal din Ho Și Min organizează concerte educative în cadrul cărora publicul se poate bucura de muzica clasică. Din păcate însă, sunt doar două-trei concerte pe an, impactul nefiind major.

Conservatorul de Muzică din Ho Și Min promovează proiectul „Reaching the Top”, pentru a promova muzica clasică unui număr mare de elevi de gimnaziu și liceu din oraș. Din cauza lipsei fondurilor, sunt doar patru programe pe an.

Publicitatea insuficientă e un motiv principal pentru care muzica clasică nu poate primi fondurile necesare acestor programe și proiecte. Cred că trebuie să creștem numărul spectatorilor prin ridicarea nivelului intelectual, pentru a se putea bucura de muzica clasică.

Prin comparație cu țările europene, Vietnamul are doar câțiva compozitori și puține lucrări compuse pentru violoncel. Pe deasupra, majoritatea lucrărilor sunt scurte. Pentru sonate și concerte pentru violoncel, tehnica, empatia și eleganța în interpretare încă lipsesc din Vietnam. În timpul studiilor de doctorat, am organizat multe evenimente precum concertele Cello Fundamento, pentru a rezolva această problemă. În urma numeroaselor reacții pozitive, Cello Fundamento 1, 2 și 3 au contribuit la imaginea de ansamblu a muzicii vietnameze. Concertul oferă influență pozitivă dintr-o perspectivă profesionistă publicului și agențiilor guvernamentale. Sper că va fi un impact imediat și pe termen îndelungat asupra deciziilor de dezvoltare în direcția potrivită a industriei muzicale din Vietnam în general și a violoncelului în special. Cred cu tărie că popularizarea muzicii clasice și mai ales a violoncelului în Vietnam este posibilă. În final, am câteva recomandări pentru promovarea violoncelului în Vietnam, precum urmează.

Primul pas e creșterea numărului de violonceliști vietnamezi. Violoncelul trebuie apreciat de la bun început. Începuturile sunt foarte importante. Pe durata studiilor în România, mi-am dat seama că

țara are un sistem de educație generală foarte solid. În școală se fac ore de violoncel. Un element foarte important pentru succesul viitorilor violonceliști este alegerea profesorilor de școală primară. Implicarea violonceliștilor de top în alegerea acestor profesori de violoncel este foarte importantă. Violonceliștii români mențin legături strânse între ei. Nu numai că se implică în pregătirea profesorilor competenți, dar păstrează legătura în permanență cu generațiile tinere organizând cursuri de măiestrie atât vara, cât și în timpul anului școlar. La acestea participă și elevi, și studenți pentru a avea acces la toate informațiile, demonstrând că societatea violonceliștilor e o familie care are nevoie de forțe noi.

Următorul pas e stabilirea unei legături strânse între compozitor și interpret. Această legătură e semnificativă pentru prezentarea lucrării către public. Sunt factori care țin de comunicare, conservare, schimb de idei, emoții, inspirație pentru compozitori.

În final, Vietnamul trebuie să aibă propriile lucrări de calitate pentru violoncel pentru societate, pentru instruirea muzicienilor, pentru a le etala și a comunica cu lumea. De aceea, asociațiile muzicale din Vietnam trebuie să-și stabilească țeluri anuale: compoziții de lucrări instrumentale, concerte, sonate, variațiuni, forme ternare compuse, etc. Lucrările sunt apoi trimise artiștilor, pentru a fi interpretate în fața publicului. Școlile de muzică trebuie să-i îndrume pe cursanți să interpreteze lucrări solistice, să mențină o legătură strânsă cu catedra de violoncel și să aprofundeze arta violoncelului. Ar trebui să fie mai multe concursuri pentru violoncel, în care să se cânte multe compoziții vietnameze. Acest lucru va clarifica direcția și obiectivele violonceliștilor și compozitorilor.

Ca doctorand, am încercat să promovez violoncelul și să-l aduc în atenția publicului vietnamez prin cursuri și apariții pe scenele sălilor de concert sau în locuri mai restrânse, pentru prieteni, pentru rude, pentru studenți și pentru publicul vietnamez. În acest fel am transmis pasiunea mea pentru violoncel și pentru muzică multor clase sociale și i-am ajutat pe studenți să urmeze o carieră ca violonceliști. Una dintre cele mai bune metode de promovare a violoncelului în Vietnam este interpretarea cântecelor populare vietnameze la violoncel. Unul dintre viitoarele mele proiecte e să prezint violoncelul unui număr de 100.000 de elevi din 35 de școli din toată țara. E un număr uriaș pentru a produce impactul dorit, și anume ca oamenii să se bucure pe viu de muzica de violoncel. Sper că de acest demers se vor bucura numeroși oameni, elevi, studenți, melomani și mai ales iubitori ai violoncelului, pentru ca o parte mai mare a societății să se bucure de inspirație și spirit pozitiv.